

formanet ham paa hans Konfirmationsdag, og som han saa ofte havde grublet over: at alting tjente dem tilgode, der frygtede Gud og forlod sig paa hans Bud.

Han var tidlig bleven gammel. Hans før saa aarvaagne Øjne sløvedes. Han blev indtil det sidste sparet for den Erfaring, at ogsaa »den bette Mand« er en nidkær Skyldherre, der hævner Fædrenes Fra-fald paa Børnene indtil tredje og fjerde Led.

DER gik igen et Tiaar, og det gamle Ægtepar levede nu helt i Glansen af deres Børns voksende Anseelse.

Søren Smed havde fra først af været meget utilfreds med Tyges Valg af Levevej. Han havde drømt om at se sin Søn i Embedsuniform med trekantet Hat og forgyldt Kaarde. Tyge selv havde oprindelig tænkt, at det var som Digter han skulde gøre Vaabentjeneste i Tidens store Befrielseskamp. De første Gange, han præsenterede sit Navn for Offenheden, stod det under nogle satiriske Vers.

Han havde levet den fattige Bondestudents ensomme og glædeløse Liv i Hovedstaden. Hans Vanførhed havde yderligere isoleret ham. I denne Forladthed havde alle Indtryk af Mennesker og Samfundsforhold overvældet hans lidenskabelige Sind.